

Czwartek, 14 marca 2019 r.

P8_TA(2019)0220

Roczne sprawozdanie strategiczne w sprawie wdrażania i realizacji celów zrównoważonego rozwoju

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie rocznego sprawozdania strategicznego w sprawie wdrażania i realizacji celów zrównoważonego rozwoju (2018/2279(INI))

(2021/C 23/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Organizacji Narodów Zjednoczonych zatytułowaną „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030”, przyjętą w dniu 25 września 2015 r. w Nowym Jorku podczas szczytu ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC), porozumienie paryskie przyjęte na 21. konferencji stron (COP 21) w Paryżu w dniu 12 grudnia 2015 r. oraz przedstawiony UNFCCC dnia 6 marca 2015 r. przez Łotwę i Komisję Europejską zaplanowany, ustalony na szczelbu krajowym wkład UE i jej państw członkowskich,
- uwzględniając trzecią Międzynarodową Konferencję w sprawie Finansowania Rozwoju, która odbyła się w dniach 13–16 lipca 2015 r. w Addis Abebie,
- uwzględniając art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając art. 7 TFUE, który potwierdza, że „Unia zapewnia spójność swoich poszczególnych polityk i działań, uwzględniając wszystkie swoje cele i zgodnie z zasadą przyznania kompetencji”,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji Europejskiej z dnia 7 czerwca 2017 r. zatytułowane „Nowy europejski konsensus w sprawie rozwoju »Nasz świat, nasza godność, nasza przyszłość«”⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 22 listopada 2016 r. zatytułowany „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy – Europejskie działania na rzecz zrównoważonego rozwoju” (COM(2016)0739),
- uwzględniając dokument Komisji otwierający debatę zatytułowany „W kierunku zrównoważonej Europy do 2030”, opublikowany w dniu 30 stycznia 2019 r.,
- uwzględniając wielostronną platformę wysokiego szczebla dotyczącą celów zrównoważonego rozwoju oraz jej wspólny wkład z dnia 11 października 2018 r. przedstawiający zalecenie, by UE opracowała i wdrożyła nadrzędną, wizjonerską i sprzyjającą transformacji strategię na rzecz zrównoważonej Europy 2030, która ukierunkuje wszystkie unijne strategie polityczne i programy, w tym cele pośrednie i długoterminowe, oraz określi unijną wizję zrównoważonej Europy wykraczającą poza Agendę 2030,
- uwzględniając sprawozdanie UE z 2019 r. w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju, opublikowane w dniu 28 stycznia 2019 r.,
- uwzględniając ogólny unijny program działań w zakresie środowiska do 2020 r. pt. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie finansowania rozwoju⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 30.6.2017, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171).

⁽³⁾ Dz.U. C 353 z 27.9.2016, s. 2.

Czwartek, 14 marca 2019 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2016 r. w sprawie działań następczych i przeglądu programu działań do roku 2030 ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 czerwca 2016 r. w sprawie sprawozdania UE za rok 2015 w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie podniesienia skuteczności współpracy na rzecz rozwoju ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 6 lipca 2017 r. w sprawie działań UE na rzecz zrównoważonego rozwoju ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2018 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej: roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2018 ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2018 r. w sprawie łamania praw rdzennej ludności na świecie, w tym masowego wykupu gruntów rolnych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 20 czerwca 2017 r. zatytułowane „Zrównoważona przyszłość Europy odpowiedzią UE na agendę 2030” (10502/17),
- uwzględniając wniosek Komisji z dnia 30 maja 2018 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (ESF+) (COM(2018)0382),
- uwzględniając Europejski filar praw socjalnych,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Światowej Organizacji Zdrowia i Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2018 r. zatytułowane „Zjednoczeni na rzecz przyspieszenia postępów w realizacji celów zrównoważonego rozwoju powiązanych ze zdrowiem – bez pozostawiania kogokolwiek w tyle”,
- uwzględniając sprawozdanie monitorujące Eurostatu za 2018 r. dotyczące postępów w kierunku osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju w kontekście UE,
- uwzględniając strategię „Europa 2020”,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 19 września 2018 r. zatytułowaną „Odpowiednie wskaźniki do oceny celów zrównoważonego rozwoju – wkład społeczeństwa obywatelskiego”,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 18 października 2018 r. (EUCO 13/18), które stanowią, że UE i jej państwa członkowskie wyrażają pełne poparcie dla Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 oraz jej realizacji, i w których Rada z aprobatą odnosi się do faktu, że w 2018 r. Komisja zamierza opublikować dokument otwierający debatę, który powinien umożliwić opracowanie w 2019 r. kompleksowej strategii realizacji,
- uwzględniając priorytety UE w ramach ONZ i 73. Zgromadzenia Ogólnego ONZ (wrzesień 2018 r. – wrzesień 2019 r.), przyjęte przez Radę w dniu 25 czerwca 2018 r.,
- uwzględniając wkład wielostronnej platformy dotyczącej celów zrównoważonego rozwoju w dokument Komisji otwierający debatę zatytułowany „W kierunku zrównoważonej Europy do 2030 r.”, wydany w dniu 12 października 2018 r.,
- uwzględniając globalne porozumienie w sprawie migracji i globalne porozumienie w sprawie uchodźców z 2018 r.,
- uwzględniając ramy z Sendai dotyczące ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych w latach 2015–2030, przyjęte w dniu 18 marca 2015 r. przez państwa członkowskie ONZ podczas trzeciej światowej konferencji ONZ w sprawie zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi,

⁽¹⁾ Dz.U. C 76 z 28.2.2018, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. C 86 z 6.3.2018, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. C 224 z 27.6.2018, s. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 334 z 19.9.2018, s. 151.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0077.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2018)0279.

Czwartek, 14 marca 2019 r.

- uwzględniając wspólny komunikat Unii Europejskiej i Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 27 września 2018 r. zatytułowany „Odnowione partnerstwo na rzecz rozwoju” ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wspólny komunikat wydany w następstwie trzeciego trójstronnego spotkania Unia Afrykańska–Unia Europejska–ONZ, które odbyło się w Nowym Jorku w dniu 23 września 2018 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie prasowe UE–ONZ z dnia 23 września 2018 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając wspólne obrady Komisji Rozwoju oraz Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, zgodnie z art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0160/2019),
- A. mając na uwadze, że Agenda 2030 ma potencjał transformacyjny oraz określa uniwersalne, ambitne, kompleksowe, nierozzerwalne i powiązane ze sobą cele w zakresie eliminacji ubóstwa, zwalczania rosnących nierówności i dyskryminacji, wspierania dobrobytu, zrównoważenia, odpowiedzialności za środowisko, włączenia społecznego, równości płci i poszanowania praw człowieka, zapewnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz wzmocnienia pokoju i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że podjęcie natychmiastowych działań na wszystkich szczeblach, którym towarzyszyłyby skuteczna europejska strategia wdrażania oraz mechanizm monitorowania i przeglądu, ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju;
- B. mając na uwadze, że Agenda 2030 i cele zrównoważonego rozwoju stanowią ambitną wizję zamożniejszego, bardziej integracyjnego i odpornego świata; mając na uwadze, że Agenda 2030 opiera się na podstawowych wartościach Unii takich jak demokracja, uczestnictwo, dobre rządy, sprawiedliwość społeczna, solidarność, zrównoważony rozwój oraz poszanowanie rządów prawa i praw człowieka, zarówno w Europie, państwach członkowskich, jak i na całym świecie; mając na uwadze, że dążenie do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju w naturalny sposób jest zgodne z planami Unii Europejskiej, by stworzyć lepszą, zdrowszą i bardziej zrównoważoną przyszłość dla Europy, co powinno zaliczać się do strategicznych priorytetów UE;
- C. mając na uwadze, że Agenda 2030 i osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju stanowią wyzwanie; mając na uwadze, że 17 celów zrównoważonego rozwoju i 169 celów Agendy wymagają koordynacji pomiędzy EU i jej państwami członkowskimi, Parlamentem Europejskim, parlamentami narodowymi oraz władzami regionalnymi i lokalnymi, a także podejścia opartego na wielopoziomowym sprawowaniu rządów, które również opiera się na aktywnym i szerokim uczestnictwie obywateli, społeczeństwa obywatelskiego i sektora prywatnego;
- D. mając na uwadze, że zaangażowanie partnerów społecznych od samego początku odgrywało istotną rolę w realizacji Agendy 2030 i celów zrównoważonego rozwoju, wspierając włączenie priorytetów takich jak godna praca, zwalczanie nierówności oraz udział społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że ich aktywny udział w procesie przeglądu postępów i wdrażania Agendy 2030 oraz celów zrównoważonego rozwoju ma kluczowe znaczenie;
- E. mając na uwadze, że Komisja nie ustanowiła jeszcze kompleksowej strategii wdrażania Agendy 2030, obejmującej obszary polityki wewnętrznej i zewnętrznej UE, ze szczegółowymi ramami czasowymi do 2030 r., cele i konkretne środki wymagane przez Parlament Europejski, Radę i Radę Europejską, ani nie włączyła celów zrównoważonego rozwoju jako nadrzędnych ram do zmienionych wytycznych dotyczących lepszego stanowienia prawa, które zostały opublikowane w 2017 r.; mając na uwadze, że potrzebne są wspólne wskaźniki i poziomy odniesienia w celu pomiaru i systematycznego monitorowania wdrażania takiej strategii oraz wykrywania niedociągnięć, zarówno teraz, jak i w przyszłości;
- F. mając na uwadze, że zrównoważony rozwój oraz przejście na neutralną dla klimatu i sprzyjającą włączeniu społecznemu gospodarkę o obiegu zamkniętym mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia długoterminowego wzrostu i konkurencyjności UE, które będą możliwe wyłącznie pod warunkiem pełnego poszanowania ograniczeń naszej planety;

⁽¹⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-18-5927_en.htm

⁽²⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-18-5882_en.htm

⁽³⁾ http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-18-5870_en.htm

Czwartek, 14 marca 2019 r.

- G. mając na uwadze, że Europejski konsensus w sprawie rozwoju uznaje, że spójność polityki na rzecz rozwoju jest zasadniczą częścią wkładu UE w osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju i że zrównoważony rozwój wymaga całościowego i przekrojowego podejścia politycznego, ponieważ ostatecznie jest kwestią sprawowania rządów, które należy prowadzić w partnerstwie ze wszystkimi zainteresowanymi stronami oraz na wszystkich szczeblach; mając na uwadze, że skuteczne wdrożenie polityki na rzecz rozwoju ma zasadnicze znaczenie dla realizacji Agendy 2030;
- H. mając na uwadze, że ramy polityki i zarządzania UE już obejmują określoną liczbę wiążących i niewiążących celów politycznych, wskaźników i poziomów odniesienia, na przykład w obszarze budżetowym, socjalnym, energii i klimatu, pozbawionych całościowej, spójnej i wspólnej strategii politycznej;
- I. mając na uwadze, że wdrożenie Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 wymaga podniesienia świadomości obywateli;
- J. mając na uwadze, że oceny ex ante i oceny ex post są kluczowymi narzędziami gwarantującymi, że polityki UE nie będą miały negatywnego wpływu na zrównoważony rozwój, w szczególności na kraje rozwijające się, oraz zapewniają maksymalizację pozytywnego wpływu tych polityk; mając na uwadze, że oceny te powinny zostać opublikowane, aby zapewnić pełną przejrzystość i rozliczalność;
- K. mając na uwadze, że Agenda 2030 jest uniwersalną agendą, którą powinno się wdrożyć w każdym kraju; mając na uwadze, że zasada uniwersalności wymaga, by każdy kraj uwzględnił wpływ swoich działań w odniesieniu do innych w celu zapewnienia spójności polityki na rzecz rozwoju, która – biorąc pod uwagę złożoność i rozdrobnienie polityk UE – stanowi duże wyzwanie dla Unii;
- L. mając na uwadze, że w związku z 7. unijnym programem działań w zakresie środowiska Komisja jest zobowiązana do oceny oddziaływania konsumpcji produktów spożywczych i niespożywczych w Unii na środowisko w kontekście globalnym;
- M. mając na uwadze, że globalne partnerstwo w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju mogłoby odegrać silną rolę w odniesieniu do opartych na dowodach aspektów monitorowania i rozliczalności w kontekście zasad skutecznego osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, jak również we wsparciu ich pełniejszego wdrożenia przez wszystkie podmioty na szczeblu krajowym; mając na uwadze, że globalne partnerstwo w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju powinno udostępniać jasno zdefiniowane kanały współpracy dla konkretnych podmiotów w dziedzinie rozwoju, które nie są darczyńcami z OECD, takich jak nowi darczyńcy, organizacje społeczeństwa obywatelskiego, prywatni filantropi, instytucje finansowe i przedsiębiorstwa z sektora prywatnego;
- N. mając na uwadze, że finansowanie celów zrównoważonego rozwoju jest ogromnym wyzwaniem, które wymaga nie tylko silnego zaangażowania politycznego UE i jej państw członkowskich, lecz również silnego światowego partnerstwa oraz zastosowania wszelkich form finansowania (krajowego, międzynarodowego, publicznego, prywatnego i innowacyjnego); mając na uwadze, że finansowanie prywatne ma zasadnicze znaczenie, lecz nie powinno zastępować finansowania publicznego;
- O. mając na uwadze, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju nie zależy wyłącznie od wystarczającego finansowania, lecz również od działań niefinansowych, jak uznano w Agendzie 2030;
- P. mając na uwadze, że skuteczna mobilizacja zasobów krajowych jest niezbędnym czynnikiem w realizacji celów Agendy 2030; mając na uwadze, że kraje rozwijające się są szczególnie dotknięte problemem uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania;
- Q. mając na uwadze, że art. 208 TFUE stanowi, iż głównym celem polityki Unii w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju powinno być zmniejszenie, a w perspektywie długoterminowej likwidacja ubóstwa;

Czwartek, 14 marca 2019 r.

- R. mając na uwadze, że Forum Polityczne Wysokiego Szczebla ds. Zrównoważonego Rozwoju (HLPF) spotka się na szczycie pod auspicjami Zgromadzenia Ogólnego ONZ we wrześniu 2019 r., aby podsumować wdrażanie Agendy 2030 jako całości i dokonać kompleksowego przeglądu postępów w ramach wszystkich celów zrównoważonego rozwoju, a na szczeblu ministerialnym w lipcu 2019 r., aby dokonać przeglądu postępów w zakresie celu zrównoważonego rozwoju nr 4 (dobra jakość edukacji), nr 8 (wzrost gospodarczy i godna praca), nr 10 (mniej nierówności), nr 13 (działania w dziedzinie klimatu), nr 16 (pokój, sprawiedliwość i silne instytucje) i nr 17 (partnerstwa na rzecz celów), a następnie co roku w celu przeprowadzenia przeglądów postępów w realizacji celów, które nie zostały poddane przeglądowi w ramach przeglądu tematycznego w 2019 r.;
- S. mając na uwadze, że szczyt Zgromadzenia Ogólnego ONZ poświęcony celom zrównoważonego rozwoju daje UE i jej państwom członkowskim możliwość dokonania przeglądu postępów w realizacji Agendy 2030 i celów zrównoważonego rozwoju w kompleksowy sposób;
- T. mając na uwadze, że w ramach działań następczych i procesu przeglądu Agendy 2030 na szczeblu ONZ Unia Europejska nie zawsze głosuje w sposób spójny, zwłaszcza w obszarach zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego oraz praw seksualnych i reprodukcyjnych;
- U. mając na uwadze, że HLPF zapewnia odpowiednią przestrzeń dla UE i jej państw członkowskich dla dokonania przeglądu ich postępów w realizacji Agendy 2030 w ramach dobrowolnych przeglądów krajowych oraz dla odgrywania czołowej roli jako największy darczyńca oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) i lider polityki w zakresie zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska; mając na uwadze, że te ukończone dobrowolne przeglądy krajowe służą do oceny postępów w osiągnięciu celów zrównoważonego rozwoju oraz do wskazania obecnych luk i wyzwań;
- V. mając na uwadze, że ODA odegra decydującą rolę w realizacji programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, zwłaszcza w krajach o niskim dochodzie oraz w związku ze zwalczaniem skrajnego ubóstwa i nierówności, jeżeli udzielając jej, będzie się przestrzegać zasad skuteczności rozwoju, takich jak odpowiedzialność na szczeblu krajowym, przejrzystość i rozliczalność, koncentrowanie się na wynikach oraz integracyjność;
- W. mając na uwadze, że zasada „nikt nie pozostanie w tyle” stanowi podstawę Agendy 2030; mając na uwadze, że w 2017 r. około 22,5 % ludności UE było nadal zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym, a 6,9 % ludności nadal doświadczało głębokiej deprivacji materialnej⁽¹⁾; mając na uwadze, że nierówności mają wielorakie konsekwencje społeczne, takie jak duże różnice w dobrobycie i jakości życia, w tym w odniesieniu do możliwości zawodowych i opieki zdrowotnej;
- X. mając na uwadze, że w Unii utrzymuje się niezmiennie wysoki poziom ubóstwa i włączenia społecznego wśród dzieci (26,4 % w 2017 r.); mając na uwadze, że zgodnie z Europejskim filarem praw socjalnych dzieci mają prawo do ochrony przed ubóstwem, a dzieci pochodzące ze środowisk znajdujących się w niekorzystnej sytuacji mają prawo do środków specjalnych, które służą zwiększeniu równych szans; mając na uwadze, że wczesne inwestowanie w dzieci przynosi znaczące zyski tym dzieciom oraz całemu społeczeństwu i ma kluczowe znaczenie dla przerwania spirali defaworyzacji we wczesnych latach;
- Y. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich pięciu lat UE poczyniła postępy w zakresie prawie wszystkich celów zrównoważonego rozwoju, przy czym siedem z 27 państw członkowskich UE plasuje się w pierwszej dziesiątce rankingu Global SDG Index (globalny wskaźnik realizacji celów zrównoważonego rozwoju) i że 27 państw członkowskich UE jako całość plasuje się w pierwszej pięćdziesiątce (spośród 156)⁽²⁾; mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie już odgrywają wiodącą rolę we wdrażaniu celów zrównoważonego rozwoju; mając na uwadze, że UE w dalszym ciągu nie ma strategii wdrażania celów zrównoważonego rozwoju;
- Z. mając na uwadze, że duże i pogłębiające się nierówności między państwami i w ich obrębie mogą wiązać się z wysokimi kosztami społecznymi i gospodarczymi; mając na uwadze, że nierówności stoją w wyraźnej sprzeczności z celem zrównoważonego rozwoju;

⁽¹⁾ Dane Eurostatu za 2017 r. z dnia 16 października 2018 r.

⁽²⁾ Dokument otwierający debatę pt. „W kierunku zrównoważonej Europy 2030”, s. 7. (https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/rp_sustainable_europe_30-01_en_web.pdf)

Czwartek, 14 marca 2019 r.

- AA. mając na uwadze, że lepsze stanowienie prawa zostało wyraźnie wymienione w komunikacie Komisji jako inny sposób zapewnienia włączenia celów zrównoważonego rozwoju do głównego nurtu wszystkich obszarów polityki UE ⁽¹⁾;
- AB. mając na uwadze, że w dokumencie roboczym służb Komisji z dnia 19 lipca 2018 r. w sprawie zwalczania HIV/AIDS, wirusowego zapalenia wątroby i gruźlicy w Unii Europejskiej i w krajach sąsiadujących (SWD(2018)0387) podkreślono luki i ograniczenia w danych dotyczących monitorowania wirusowego zapalenia wątroby, które utrudniają ocenę dystansu, jaką państwa członkowskie UE muszą przebyć, aby osiągnąć określony przez ONZ cel zrównoważonego rozwoju;
- AC. mając na uwadze, że w Białej księdze Komisji w sprawie przyszłości Europy z dnia 1 marca 2017 r. (COM(2017)2025) nie uwzględniono zrównoważonego rozwoju ani Agendy 2030 jako wizji lub narracji na temat przyszłości UE;
- AD. mając na uwadze, że w raporcie UNICEF-u zatytułowanym „Progress for Every Child in the SDG Era”, opublikowanym w marcu 2018 r., stwierdzono alarmujący brak danych w 64 krajach oraz niedostateczne postępy w osiąganiu celów zrównoważonego rozwoju w kolejnych 37 krajach; mając na uwadze, że ponad pół miliarda dzieci żyje w krajach, które nie są w stanie zmierzyć postępów na rzecz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju;
- AE. mając na uwadze, że godna praca stanowi podstawę sprawiedliwego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz siłę napędową rozwoju i awansu społecznego; mając na uwadze, że wraz z ochroną socjalną tych, którzy nie mogą znaleźć pracy lub nie mogą pracować, godna praca uwzględni aspekt nierówności oraz w istotny sposób przyczynia się do postępu społeczno-gospodarczego;

Europejskie przywództwo na rzecz uniwersalnych wartości w wielostronnych ramach dla ludzi, planety i dobrobytu

1. podkreśla, że złożone wyzwania globalne, z jakimi mierzy się świat, wymagają całościowej i zintegrowanej reakcji, którą Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 może zapewnić;
2. podkreśla, że celem Agendy 2030 jest zapewnienie większego dobrobytu dla wszystkich, z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety, i sprawiedliwego świata, bez pozostawiania kogokolwiek w tyle, oraz że cztery podstawowe filary zrównoważonego rozwoju (społeczny, środowiskowy, gospodarczy oraz zarządzanie) muszą zostać uwzględnione w całościowy sposób, aby móc osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju; podkreśla fakt, że zrównoważony rozwój stanowi podstawowy cel Unii zgodnie z art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i powinien odgrywać zasadniczą rolę w debacie i narracji na temat przyszłości Europy; ponadto podkreśla, że wdrażanie celów zrównoważonego rozwoju powinno prowadzić do zmiany paradygmatu oraz stać się nadrzędnym, długoterminowym modelem gospodarczym UE w okresie następującym po obecnej strategii „Europa 2020”;
3. podkreśla, że wdrożenie Agendy 2030 jest ściśle powiązane z europejskimi wartościami i interesami oraz stanowi znaczącą innowację, która ma potencjał do ożywienia ładu światowego w oparciu o multilateralizm i współpracę międzynarodową;
4. przypomina o potrzebie systematycznej dezagregacji danych dotyczących wszystkich istotnych wskaźników w obrębie wszystkich celów i założeń w podziale według płci i innych cech;
5. podkreśla, że Unia powinna odnowić swoje zobowiązanie, by być światowym liderem we wdrażaniu Agendy 2030 i celów zrównoważonego rozwoju, wraz z państwami członkowskimi oraz ich organami lokalnymi i regionalnymi, zgodnie z zasadą pomocniczości i w ścisłej współpracy z jej międzynarodowymi partnerami; przypomina, że zaangażowanie polityczne UE powinno zostać odzwierciedlone w wieloletnich ramach finansowych (WRF) na lata 2021–2027; podkreśla, że Agenda 2030 musi w dalszym ciągu stymulować skoordynowane podejście pomiędzy działaniami wewnętrznymi i zewnętrznymi UE i innymi strategiami politycznymi UE oraz spójność instrumentów finansowania Unii, tak aby zapewnić globalną reakcję i zaangażowanie na rzecz zrównoważonego wzrostu i rozwoju;

⁽¹⁾ Komunikat Komisji zatytułowany „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy. Europejskie działania na rzecz zrównoważonego rozwoju” (COM(2016) 0739).

Czwartek, 14 marca 2019 r.

6. podkreśla, że wdrożenie celów zrównoważonego rozwoju wymaga skutecznej współpracy na szczeblach unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym, respektującej zasady pomocniczości i proporcjonalności; podkreśla ważną rolę komitetów doradczych ds. ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju w ramach takiej współpracy oraz uważa, że należy wzmocnić ich zaangażowanie na wszystkich poziomach zarządzania;

7. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że wiele państw członkowskich i krajów partnerskich spoza UE poczyniło znaczne wysiłki, by opracować mechanizmy i strategie wdrażania celów zrównoważonego rozwoju i włączyć je do swoich strategii politycznych i ram zarządzania; wzywa te państwa członkowskie, które nie opracowały jeszcze takich mechanizmów, by to uczyniły; podkreśla, że UE, pomagając państwom trzecim w przeprowadzaniu podobnych działań i zachęcając je do takich działań, przyczynia się do stworzenia środowiska równych szans; uznaje, że nadal potrzebne są dalsze ulepszenia na szczeblu UE;

8. wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia horyzontalnego podejścia do celów zrównoważonego rozwoju w ramach ich strategii politycznych;

9. uznaje, że w 2015 r. wszystkie europejskie kraje, zarówno w UE, jak i poza nią, zaangażowały się w Agendę 2030; uważa, że w kontekście debaty o przyszłości Europy należy poświęcić uwagę opracowaniu ogólnoeuropejskich ram na rzecz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju między państwami członkowskimi UE, EOG, sygnatariuszami układów o stowarzyszeniu z UE, państwami kandydującymi do członkostwa w UE oraz Zjednoczonym Królestwem, po jego wystąpieniu z UE; podkreśla znaczenie promowania debat parlamentarnych na wszystkich szczeblach;

10. z zadowoleniem przyjmuje dokument Komisji otwierający debatę zatytułowany „W kierunku zrównoważonej Europy do 2030”, w którym określono trzy scenariusze, w jaki sposób UE może kontynuować realizację celów zrównoważonego rozwoju; opowiada się za pierwszym scenariuszem, w którym proponuje się nadrzędną strategię na rzecz wdrażania celów zrównoważonego rozwoju przez UE i państwa członkowskie; uważa, że w kontekście przyszłości Europy prawdziwie zrównoważona Europa jest jedynym sposobem zapewnienia dobrobytu i pomyślności wszystkich swoich obywateli oraz naszej planety;

11. ubolewa, że Komisja nie opracowała jeszcze zintegrowanej i całościowej strategii wdrażania celów zrównoważonego rozwoju;

12. podkreśla znaczenie oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) jako kluczowego instrumentu na rzecz wyeliminowania ubóstwa i przypomina o odnośnych zobowiązaniach UE i państw członkowskich w zakresie ODA, w tym o zobowiązaniu do osiągnięcia celu przeznaczania 0,7 % dochodu narodowego brutto (DNB) na ODA i 0,15–0,20 % DNB na ODA dla krajów najsłabiej rozwiniętych; wzywa UE i państwa członkowskie, aby niezwłocznie ponownie zobowiązały się do realizacji celu dotyczącego przeznaczania 0,7 % DNB na ODA oraz do stopniowego zwiększania ODA w celu osiągnięcia tego celu w jasno określonym terminie; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia weryfikowalnych, rocznych planów działania na potrzeby osiągnięcia indywidualnych celów oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA); podkreśla, biorąc pod uwagę odpowiedzialność UE i państw członkowskich za osiągnięcie celu przeznaczania 0,7 % DNB na ODA, że państwa członkowskie odpowiadają zarówno przed parlamentami narodowymi, jak i Parlamentem Europejskim;

13. uznaje, że należy utrzymywać korzyści zdrowotne i przyspieszyć postępy w osiąganiu celów zrównoważonego rozwoju; stwierdza, że chociaż świat poczynił znaczące postępy w wielu obszarach zdrowia, wiele wyzwań pozostało – między innymi przewyższenie różnic w stanie zdrowia ludzi w stabilnych krajach i ludzi żyjących w niestabilnych i podatnych na zagrożenia środowiskach, a także różnice w stanie zdrowia występujące w obrębie krajów;

14. uznaje, że Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 wzmacnia zdrowie na świecie jako priorytet polityczny; stwierdza, że zdrowe populacje mają kluczowe znaczenie dla zrównoważonego rozwoju – wyeliminowania ubóstwa, promowania pokojowych i integracyjnych społeczeństw oraz ochrony środowiska; podkreśla, że zdrowie jest również wynikiem oraz wskaźnikiem postępów, który odzwierciedla osiągnięcie wielu celów oraz Agendy 2030 w całościowym ujęciu;

15. podkreśla, że w ujęciu ogólnym UE udało się ograniczyć własne emisje gazów cieplarnianych i oddzielić je od wzrostu gospodarczego, i dzięki temu wnieść solidny wkład w globalne starania, również z uwzględnieniem emisji związanych z unijnym przywozem i wywozem⁽¹⁾; zauważa jednak, że należy uczynić więcej zarówno na szczeblu UE, jak i na świecie;

(¹) Szczegółowa analiza wspierająca komunikat Komisji pt. „Czysta planeta dla wszystkich – Europejska długoterminowa wizja strategiczna dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki” (COM(2018)0773).

Czwartek, 14 marca 2019 r.

Wzmocnienie strategicznego i wspólnego działania UE na rzecz osiągnięcia globalnych celów

16. wzywa Komisję do przeprowadzenia dogłębnej analizy luk w istniejących strategiach politycznych i ich realizacji w celu określenia krytycznych obszarów synergii i niespójności; zachęca Komisję do wyraźnego zidentyfikowania, bez dalszej zwłoki, kroków, które należy podjąć do 2030 r. w zakresie polityki, prawodawstwa, statystyki i gromadzenia zdezagregowanych danych, zarządzania i wdrażania w celu ustanowienia do końca 2019 r. kompleksowej strategii na rzecz realizacji Agendy 2030;

17. wzywa Komisję, by opracowała ambitną, nadrzędną i kompleksową strategię na rzecz wdrożenia Agendy 2030, która zapewni pełne włączenie celów zrównoważonego rozwoju do strategii politycznych i zarządzania UE, zaoferuje zarówno instytucjom unijnym, jak i państwom członkowskim wytyczne dotyczące wdrażania, monitorowania i przeglądu Agendy 2030, a także wyznaczy szczegółowe plany działania oraz konkretne cele i terminy; zwraca się do Komisji o zapewnienie, by strategia ta uwzględniała wzajemne powiązania między celami zrównoważonego rozwoju;

18. wzywa Komisję do zacieśnienia współpracy z ONZ i państwami członkowskimi UE w celu wsparcia trwającej reformy, tak aby była ona dostosowana do celu, jakim jest wdrożenie Agendy 2030;

19. przypomina, że wszystkie cele zrównoważonego rozwoju są istotne dla zagwarantowania praw dzieci; podkreśla znaczenie wdrożenia Wytycznych UE w sprawie promowania i ochrony praw dziecka w kontekście stosunków zewnętrznych UE; zwraca się do Komisji, by monitorowała postępy w dziedzinie praw dziecka w ramach zewnętrznych programów UE i informowała o nich;

20. wzywa Komisję do kierowania rozwojem modelu zrównoważonej produkcji żywności i konsumpcji – jako kluczowej podstawy budowy zrównoważonej Europy – który zapewni ochronę systemów żywnościowych oraz usunie presję wywoływaną przez te systemy na zdrowie i środowisko, a także przyniesie korzyści gospodarcze rolnikom, przedsiębiorstwom i obywatelom;

21. wzywa Komisję do podjęcia działań, we współpracy z najważniejszymi zainteresowanymi stronami na wszystkich szczeblach, zmierzających do zapewnienia zdrowego życia i propagowania dobrobytu dla wszystkich w każdym wieku, w szczególności w celu zwiększenia dostępności, przystępności, skuteczności i zrównoważoności opieki zdrowotnej, wyeliminowania czynników sprzyjających występowaniu chorób niezakaźnych w bardziej całościowy sposób, wymiany najlepszych praktyk oraz wzmocnienia zdolności zapobiegania globalnym zagrożeniom zdrowotnym, takim jak oporność na środki przeciwdrobnoustrojowe, i zarządzania nimi;

22. wzywa Komisję do dostosowania strategii politycznych, podejść i metodologii w dziedzinie programowania, finansowania i działalności operacyjnej – tam, gdzie takie dostosowanie może zwiększyć wydajność i skuteczność – we współpracy z ONZ i jej partnerami, aby zwiększyć skuteczność w odniesieniu do szeregu wspólnych priorytetów takich jak równość płci oraz zdrowie reprodukcyjne, zdrowie matek, noworodków, dzieci i nastolatków, zmiana klimatu i ochrona środowiska, a także wyeliminowanie nierówności i ubóstwa;

23. podkreśla, że zapewnienie sprawiedliwości podatkowej i przejrzystości, zwalczanie unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania, wyeliminowanie nielegalnych przepływów finansowych i rajów podatkowych oraz zwiększenie mobilizacji środków krajowych ma kluczowe znaczenie dla finansowania Agendy 2030; ponawia swój apel o przeprowadzenie oceny wpływu skutków ubocznych krajowych i unijnych polityk podatkowych na kraje rozwijające się, aby zapewnić spójność polityki na rzecz rozwoju;

24. podkreśla znaczenie zajęcia się nierównościami społecznymi i gospodarczymi oraz promowania równouprawnienia płci w UE i na całym świecie; przypomina o zasadzie leżącej u podstaw Agendy 2030, która zakłada niepozostawianie nikogo w tyle; w związku z tym wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na najbardziej marginalizowanych i znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji w społeczeństwie w celu zapewnienia ich pełnego włączenia;

25. apeluje do Komisji o promowanie zrównoważonych globalnych łańcuchów wartości przez wprowadzenie systemów należytej staranności dla przedsiębiorstw, ze zwróceniem szczególnej uwagi na cały ich łańcuch dostaw, co zachęciłoby je do inwestowania w sposób bardziej odpowiedzialny oraz stymulowałoby bardziej skuteczne włączanie do umów handlowych rozdziałów dotyczących zrównoważonego rozwoju, obejmujących działania antykorupcyjne, przejrzystość, zwalczanie unikania opodatkowania i odpowiedzialne prowadzenie działalności;

Czwartek, 14 marca 2019 r.

26. uważa, że cele zrównoważonego rozwoju powinny znaleźć się w centrum strategii UE na rzecz zrównoważonego rozwoju i wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu; podkreśla potrzebę jasnego określenia wspólnych wskaźników, poziomów odniesienia i celów oraz analizy stopnia zaawansowania w realizacji celów i założeń, działań koniecznych do ich osiągnięcia oraz środków, za pomocą których będą one wdrażane; podkreśla, że strategia UE do 2030 r. powinna również określać, kiedy i w jaki sposób Unia przeprowadzi oceny wpływu na zrównoważony rozwój, by wyeliminować istniejące luki, zmienić orientację istniejących strategii politycznych oraz opracować nowe wnioski ustawodawcze lub dokonać przeglądów unijnego prawodawstwa, zapewniając jednocześnie spójność i koordynację zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu państw członkowskich; wzywa zatem Komisję i Radę, aby w ramach wszystkich swoich służb niezwłocznie przystąpiły do tych prac;

27. uważa, że semestr europejski powinien angażować Parlament i być zgodny z agendą 2030 oraz że należy uwzględnić w tym procesie kontrolę zrównoważonego rozwoju; w związku z tym wzywa Komisję do dalszego dostosowania istniejącego procesu europejskiego semestru; podkreśla, że wymaga to w szczególności, by europejski semestr uwzględniał w kompleksowy sposób wszystkie wymiary celów zrównoważonego rozwoju;

28. wzywa Komisję do opracowania kompleksowej strategii wspierania inwestycji zwiększających zrównoważenie środowiskowe oraz do zapewnienia odpowiedniego powiązania między celami zrównoważonego rozwoju a europejskim semestrem;

29. podkreśla potrzebę jednoznacznej identyfikacji kroków, jakie należy podjąć na każdym szczeblu sprawowania rządów w celu wdrożenia celów i założeń, uwzględniając jednocześnie zasadę pomocniczości; wzywa do ustanowienia jasnych i spójnych ścieżek zrównoważonego rozwoju na odpowiednim szczeblu (krajowym, niższym niż krajowy, lokalnym), dla tych państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły; podkreśla, że Komisja powinna dostarczać wytycznych na potrzeby tego procesu, aby zapewnić spójne podejście; apeluje o wypracowanie wielopoziomowego podejścia w celu zapewnienia lepszego zrozumienia, wysokiego zaangażowania i wspólnej odpowiedzialności w odniesieniu do wdrażania celów zrównoważonego rozwoju;

30. z zadowoleniem przyjmuje opublikowanie drugiego sprawozdania monitorującego Eurostatu dotyczącego zrównoważonego rozwoju w UE, które jest krokiem w kierunku utworzenia pełnoprawnego unijnego mechanizmu monitorowania;

31. podkreśla potrzebę opracowania przez Komisję zintegrowanych, skutecznych i partycypacyjnych ram monitorowania, rozliczalności i przeglądu na rzecz wdrożenia i włączenia do głównego nurtu celów zrównoważonego rozwoju i Agendy 2030, które to ramy będą spójne z opracowanymi przez ONZ globalnymi ramami wskaźników oraz w ramach których będą gromadzone informacje i odpowiednie dane zdezagregowane na szczeblu krajowym i niższym niż krajowy, przy jednoczesnym uznaniu, że sam Eurostat nie może kompleksowo uchwycić wszystkich aspektów postępów w osiąganiu celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla potrzebę uwzględnienia efektu mnożnikowego oraz wzajemnie powiązanego i niepodzielnego charakteru celów, a także zwraca się o upoważnienie Eurostatu do systematycznego składania sprawozdań dotyczących osiągania celów zrównoważonego rozwoju dla każdego państwa członkowskiego w oparciu o jednolity zestaw wskaźników;

32. podkreśla potrzebę posiadania szerokiego wachlarza wskaźników, które nie mają czysto ekonomicznego charakteru i odzwierciedlają transformacyjny charakter celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności w odniesieniu do zwalczania ubóstwa we wszystkich jego przejawach, i które należy mierzyć za pomocą zdezagregowanych danych istotnych dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że Eurostat musi określić zestaw konkretnych wskaźników postępów do celów wewnętrznego stosowania celów zrównoważonego rozwoju w UE na odpowiednich szczeblach zarządzania;

33. przypomina o kluczowej roli UE we wzmacnianiu standardów przejrzystości, odpowiedzialności i zrównoważoności globalnych łańcuchów wartości; podkreśla, że UE posiada normatywną władzę gospodarczą i w związku z tym musi przyjąć pozycję lidera w dziedzinie dobrych praktyk i tworzenia ogólnosięwiatowych zasad; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wsparcia negocjacji w sprawie wiążącego traktatu ONZ dotyczącego korporacji międzynarodowych i praw człowieka;

34. wzywa państwa członkowskie UE do dostarczenia danych na potrzeby skutecznego monitorowania wirusowego zapalenia wątroby zgodnie ze wskaźnikami ustanowionymi przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób oraz wzywa Komisję do ścisłego monitorowania tego procesu zgodnie z zobowiązaniem podjętym przez nią w komunikacie pt. „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy” z listopada 2016 r.

Czwartek, 14 marca 2019 r.

35. podkreśla znaczenie podniesienia świadomości na temat potencjału transformacyjnego Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i jej celów; przypomina o konieczności komunikacji z obywatelami i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w całym procesie wdrażania i monitorowania; podkreśla ważną rolę Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych;

36. podkreśla znaczenie przejrzystości i rozliczalności demokratycznej przy monitorowaniu postępów Unii w zakresie Agendy 2030, a w konsekwencji podkreśla rolę współustawodawców w tym procesie; uważa, że zawarcie wiążącej umowy międzyinstytucjonalnej na mocy art. 295 TFUE powinno zapewnić odpowiednie ramy współpracy w tym celu;

37. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego zwiększania dostępności informacji i świadomości obywatelskiej w kwestii konieczności pełnego opracowania Agendy 2030;

38. podkreśla, że WRF muszą być ukierunkowane na Agendę 2030 i zapewniać lepsze uwzględnianie kwestii zrównoważonego rozwoju we wszystkich mechanizmach finansowania i liniach budżetowych; wzywa zatem Komisję do zwiększenia odpowiedzialności za osiągnięcie wspólnych wyników za pośrednictwem WRF; przypomina swoje stanowisko w sprawie przyszłych WRF, w którym wzywa do przeprowadzenia obowiązkowej śródkresowej rewizji w następstwie przeglądu funkcjonowania WRF oraz z uwzględnieniem oceny postępów poczynionych w odniesieniu do celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla potrzebę sprawdzenia zaplanowanych puli środków finansowych w ramach istniejących strategii politycznych w celu zapewnienia spójności ze zrównoważonym rozwojem;

39. uważa, że znaczne przyspieszenie zielonych inwestycji, innowacji i wzrostu w UE jest niezbędne w celu terminowego i skutecznego wdrożenia Agendy 2030, i podkreśla znaczenie stosowania na szerszą skalę innowacyjnych i istniejących narzędzi finansowania, takich jak zielone zamówienia publiczne, oraz pilnego przyjęcia innego podejścia do obecnej polityki inwestycyjnej, a w szczególności wycofania dotacji wywierających szkodliwy wpływ na środowisko;

40. z zadowoleniem przyjmuje zwiększanie wysokości kapitału instytucjonalnego i prywatnego, który jest przeznaczany na finansowanie celów zrównoważonego rozwoju, i podkreśla znaczenie solidnych, zrównoważonych ram finansowania, w tym kalibracji wymogów kapitałowych banków i traktowania ostrożnościowego wysokoemisyjnych aktywów, zasad ostrożnościowych dla firm ubezpieczeniowych oraz aktualizacji obowiązków inwestorów instytucjonalnych i zarządzających aktywami;

Spójność polityki, koordynacja i uwzględnianie celów zrównoważonego rozwoju

41. podkreśla znaczenie lepszej koordynacji i współpracy pomiędzy organami decyzyjnymi, różnymi organizacjami, właściwymi zainteresowanymi stronami, w tym organami lokalnymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz wewnątrz tych podmiotów w celu realizacji Agendy 2030 oraz w celu osiągnięcia większej spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju;

42. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie sprawozdania Komisji w sprawie postulatu spójności polityki na rzecz rozwoju z 2019 r. oraz próbę lepszego włączenia tego postulatu do unijnego podejścia na rzecz wdrażania celów zrównoważonego rozwoju; przypomina, że spójność polityki na rzecz rozwoju jest zasadą określoną w art. 208 TFUE i ma również podstawowe znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju;

43. dostrzega postępy osiągnięte dzięki narzędziom spójności polityki na rzecz rozwoju w kształtowaniu polityki UE; wzywa do dalszych wysiłków na rzecz dopilnowania, by polityka nierozwojowa uwzględniała cele rozwoju w wyniku mechanizmów spójności polityki na rzecz rozwoju;

44. podkreśla, że spójność polityki na rzecz rozwoju jest zasadniczym elementem spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju oraz wnosi w nią wkład; zdecydowanie zaleca, by podczas dalszego rozwoju i wprowadzania w życie spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju stosowane były dobre praktyki i wnioski wyciągnięte z działań na rzecz spójności polityki na rzecz rozwoju;

Czwartek, 14 marca 2019 r.

45. wzywa Komisję i państwa członkowskie do potwierdzenia swojego zaangażowania w osiągnięcie spójności polityki na rzecz rozwoju, która w znaczący sposób przyczynia się do zwiększania spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju w swoich działaniach w dziedzinie wdrażania Agendy 2030; podkreśla potrzebę usprawnienia mechanizmów spójności polityki we wszystkich instytucjach UE, a także w ramach procesu kształtowania polityki, jak również zapewnienia, by zasada ta była odpowiednio respektowana w regularnie dokonywanych ocenach wpływu ex ante oraz przez wdrożenie odpowiednich mechanizmów rozliczalności i łagodzenia;

46. jest zdania, że spójność polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju oznacza, że wszystkie istotne strategie polityczne oraz wszystkie instrumenty finansowe i niefinansowe na szczeblu UE należy opracowywać, wdrażać i monitorować, aby realizować cele zrównoważonego rozwoju, i że w związku z tym Komisja powinna szybko opracować niezbędne zdolności polityczne na wszystkich szczeblach;

47. wzywa Komisję do przyjęcia planu działań następczych zgodnie z zaleceniami zawartymi w zewnętrznej ocenie spójności polityki na rzecz rozwoju przewidującymi przyjęcie jasnego zbioru zasad wdrażania tej koncepcji; ponawia swój apel o zdefiniowanie obowiązków w ramach osiągnięcia założeń spójności polityki na rzecz rozwoju osobno dla każdej instytucji UE;

48. ponawia swój apel, by omówić instrument spójności polityki na rzecz rozwoju na szczeblu Rady Europejskiej w celu nadania impulsu wdrażaniu jego mechanizmów w dążeniu do celów Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030; uważa, że – jak wskazano w zewnętrznej ocenie spójności polityki na rzecz rozwoju – wyłącznie wola polityczna UE będzie miała istotny wpływ na promowanie i skuteczność założeń spójności polityki na rzecz rozwoju;

49. biorąc pod uwagę zobowiązanie prawne do promowania spójności polityki na rzecz rozwoju wyrażone w art. 208 TFUE, podkreśla potrzebę, by UE w sposób proaktywny nawiązywała dialog z krajami i regionami rozwijającymi się w celu omówienia i rozważenia głównych inicjatyw politycznych, które mogą mieć na nie wpływ;

50. podkreśla, że UE posiada jedno z najwyższych na świecie standardów środowiskowych i że unijne przedsiębiorstwa wyprzedzają pod tym względem światową konkurencję, dlatego też UE jest również postrzegana jako bastion wolności i demokracji, ze stabilnymi instytucjami opartymi na rządach prawa i aktywnym społeczeństwem obywatelskim; uważa, że w związku z tym UE mogłaby zdecydować się na silniejsze promowanie swoich standardów środowiskowych, społecznych i w zakresie zarządzania;

51. przyjmuje z zadowoleniem ustanowienie Grupy Roboczej ds. Agendy 2030 w ramach Rady do Spraw Ogólnych; apeluje o ustanowienie mechanizmów koordynacji i współpracy w zakresie celów zrównoważonego rozwoju między Parlamentem, Radą i Komisją, a także w obrębie tych instytucji, aby zapewnić spójność polityki; podkreśla, że takie mechanizmy należy jasno zdefiniować i ustanowić w ramach Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie zrównoważonej Europy do 2030 r., ponieważ spójne procesy polityczne pomiędzy tymi trzema instytucjami będą miały kluczowe znaczenie dla skutecznego wdrożenia Agendy 2030; wzywa do zaangażowania wszystkich trzech instytucji w przyszłe prace wielostronnej platformy dotyczącej celów zrównoważonego rozwoju i podkreśla znaczenie włączenia do tej platformy wszystkich odpowiednich podmiotów, w tym organizacji społeczeństwa obywatelskiego;

52. uważa, że zgodnie z celem zrównoważonego rozwoju nr 17, który dotyczy partnerstw, należy rozszerzyć rolę istniejącej wielostronnej platformy dotyczącej celów zrównoważonego rozwoju oraz włączyć ją do formalnych i międzyinstytucjonalnych ram konsultacji;

53. podkreśla rolę współpracy na rzecz rozwoju we wspieraniu wdrażania Agendy 2030 w krajach rozwijających się; z zadowoleniem przyjmuje włączenie celów zrównoważonego rozwoju do głównego nurtu nowego Europejskiego konsensusu w sprawie rozwoju; przypomina, że eliminacja ubóstwa (cel zrównoważonego rozwoju nr 1) pozostaje głównym celem współpracy UE na rzecz rozwoju; przypomina, że cele zrównoważonego rozwoju nr 1 i 2 są ze sobą nierozłącznie powiązane; powtarza, że mimo iż poczynione zostały postępy, obecne tempo i zakres wdrażania prawdopodobnie nie przyczynią się do promowania zmiany transformacyjnej, która jest niezbędna do osiągnięcia założeń celu zrównoważonego rozwoju nr 2; apeluje o zwiększenie starań na rzecz wprowadzenia w życie zaleceń przeglądu tematycznego celu zrównoważonego rozwoju nr 2, który przeprowadzono podczas Forum Politycznego Wysokiego Szczebla 2017;

Czwartek, 14 marca 2019 r.

54. ponawia swój apel o włączenie realizacji celów zrównoważonego rozwoju do głównego nurtu wszystkich obszarów polityki; przyjmuje z zadowoleniem, że Komisja zobowiązała się do włączenia celów zrównoważonego rozwoju do programu na rzecz lepszego stanowienia prawa oraz podkreśla potencjał strategicznego korzystania z narzędzi lepszego stanowienia prawa w ramach niezależnie przeprowadzanych przez Komisję ocen spójności polityki UE w odniesieniu do Agendy 2030 i jej polityki współpracy na rzecz rozwoju; wzywa Komisję, by dokonała szybkiego przeglądu wytycznych dotyczących programu na rzecz lepszego stanowienia prawa oraz by rozbudowywała i monitorowała swoje regularne oceny ex ante pod tym względem dla zapewnienia pełnej spójności polityki we wdrażaniu celów zrównoważonego rozwoju, dążąc jednocześnie do uzyskania efektów synergii i dodatkowych korzyści oraz unikając kompromisów zarówno na szczeblu unijnym, jak i na szczeblu państw członkowskich;

55. apeluje o koordynację między komisjami w Parlamencie Europejskim w celu nadzorowania i podejmowania działań następczych w odniesieniu do realizacji przez UE jej zobowiązań wynikających z Agendy 2030;

56. wzywa Konferencję Przewodniczących i Konferencję Przewodniczących Komisji Parlamentu Europejskiego do oceny adekwatności obecnej struktury Parlamentu w celu zapewnienia jego zdolności do skutecznego i kompleksowego monitorowania prac na rzecz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju w ramach wewnętrznych i zewnętrznych strategii politycznych UE we wszystkich sektorach polityki;

57. wzywa Parlament, Komisję i Radę do wypracowania wspólnego oświadczenia w sprawie zrównoważonego rozwoju, włączającego cele zrównoważonego rozwoju do wieloletnich priorytetów międzyinstytucjonalnych następnej kadencji parlamentarnej;

58. podkreśla znaczenie regularnych i adekwatnych ocen skutków ex ante i ocen ex post dla zapewnienia lepszego włączenia Agendy 2030 w główny nurt polityki oraz osiągnięcia rezultatów; podkreśla, jak ważne jest przeprowadzenie w ramach tym ewaluacji krótko- i długoterminowych skutków strategii politycznych oraz ich potencjalnego wkładu w zrównoważony rozwój; przypomina zawarty w Traktacie obowiązek, aby przy realizacji strategii politycznych, które mogłyby mieć wpływ na kraje rozwijające się, uwzględniano cele współpracy na rzecz rozwoju;

59. przypomina o zasadniczym znaczeniu mobilizacji dochodów krajowych dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju w krajach rozwijających się; podkreśla, że sprawozdanie Konferencji Narodów Zjednoczonych do spraw Handlu i Rozwoju (UNCTAD) zatytułowane „World Investment Report 2015 – Reforming International Investment Governance”⁽¹⁾ przewiduje, że kraje rozwijające się tracą rocznie co najmniej 100 mld USD dochodów z podatku od osób prawnych z powodu uchylania się od opodatkowania przez duże przedsiębiorstwa; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje dokument roboczy służb Komisji z dnia 15 października 2015 r. zatytułowany „Collect More – Spend Better: Achieving Development in an Inclusive and Sustainable Way” (SWD(2015)0198), którego celem jest rozwiązanie tego problemu; ubolewa jednak, że nie podjęto żadnych konkretnych działań dla zapewnienia wdrożenia wyżej wspomnianej strategii Komisji; wzywa Komisję do zaproponowania flagowego programu na rzecz mobilizacji dochodów krajowych w celu zapewnienia lepszej ściągalności podatków oraz umożliwienia finansowania realizacji celów zrównoważonego rozwoju;

60. podkreśla potrzebę wzmocnienia podmiotów lokalnych jako pełnomocników ds. zrównoważonego rozwoju i apeluje o większe zaangażowanie parlamentów narodowych oraz władz regionalnych i lokalnych na wszystkich szczeblach wdrażania celów zrównoważonego rozwoju – od planowania i programowania po ocenę i monitorowanie; ponadto wzywa Komisję do wzmocnienia jej wsparcia dla miast i władz lokalnych w opracowywaniu, wdrażaniu i monitorowaniu skutecznych inicjatyw i strategii politycznych prowadzących do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju;

61. z zadowoleniem przyjmuje rosnące zaangażowanie sektora prywatnego w pomoc na rzecz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla znaczenie stworzenia środowiska, które będzie ułatwiała nowe inicjatywy i partnerstwa pomiędzy sektorami publicznym i prywatnym oraz zachęcała przedsiębiorstwa do dostosowania ich strategii biznesowych do celów zrównoważonego rozwoju;

62. przypomina, że zgodnie z szacunkami ONZ potrzebne są inwestycje w wysokości 5–7 bln USD rocznie, aby osiągnąć cele zrównoważonego rozwoju; w związku z tym podkreśla potrzebę mobilizacji inwestycji i z zadowoleniem przyjmuje potencjał unijnego Planu inwestycji zewnętrznych w tym względzie;

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/PublicationChapters/wir2015ch0_KeyMessage_en.pdf

Czwartek, 14 marca 2019 r.

Dobrowolne przeglądy krajowe i sprawozdania UE dla Zgromadzenia Ogólnego HLPF ONZ 2019

63. zachęca państwa członkowskie do przeprowadzania regularnych i kompleksowych ocen postępów i zachęca te państwa członkowskie, które jeszcze nie zobowiązały się, do opracowywania dobrowolnych przeglądów krajowych, aby to uczyniły zgodnie z Agendą 2030, natomiast państwa członkowskie, które już przedstawiły dobrowolne przeglądy krajowe, aby opracowały kalendarz przeprowadzania dobrowolnych przeglądów krajowych w przyszłości;

64. wzywa Komisję do przeprowadzania regularnej analizy dobrowolnych przeglądów krajowych państw członkowskich, tak aby ocenić postępy i dobre praktyki; ponadto wzywa do przeprowadzenia analizy dobrowolnych przeglądów krajowych z krajów najsłabiej rozwiniętych, tak aby zidentyfikować potrzeby, uzupełnić braki oraz wzmocnić wsparcie i współpracę, a także do ścisłej współpracy w ramach OECD w tworzeniu mechanizmów wzajemnej oceny z myślą o opracowaniu udanych strategii wdrażania celów zrównoważonego rozwoju oraz działań w polityce wewnętrznej i zewnętrznej oraz do poprawy wymiany najlepszych praktyk i monitorowania negatywnych zewnętrznych skutków ubocznych;

65. zachęca Komisję i państwa członkowskie do rozszerzenia wspólnego programowania i wdrażania współpracy na rzecz rozwoju na podstawie dialogów politycznych na temat celów zrównoważonego rozwoju z krajami partnerskimi, krajowych planów rozwoju i dobrowolnych przeglądów krajowych, z należyтым uwzględnieniem odpowiedzialności na szczeblu krajowym i innych zasad skuteczności rozwoju;

66. podkreśla rolę HLPF w działaniach następczych i przeglądzie celów zrównoważonego rozwoju; zdecydowanie popiera zobowiązanie Unii do przeprowadzenia dobrowolnego przeglądu w ramach HLPF; wzywa Komisję, by uznała wiodącą rolę UE w projektowaniu i wdrażaniu Agendy 2030 i przedstawiła całościowy, wspólny raport na temat wszystkich celów zrównoważonego rozwoju; podkreśla, że sprawozdawczość UE, w tym przyszłe wspólne sprawozdanie podsumowujące w sprawie wsparcia UE dla krajów rozwijających się, powinno obejmować analizę aktualnej sytuacji oraz obecnych niedociągnięć i luk;

67. wzywa Komisję do zajęcia pozycji wzoru do naśladowania w procesie HLPF; zachęca Komisję do współpracy z państwami trzecimi na rzecz realizacji Agendy 2030, w tym za pośrednictwem Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ;

68. wzywa do organizacji corocznego europejskiego forum ds. celów zrównoważonego rozwoju w ramach przygotowywania HLPF, aby zapewnić zewnętrznym zainteresowanym stronom, organizacjom społeczeństwa obywatelskiego i parlamentarzystom udział we wdrażaniu celów zrównoważonego rozwoju oraz dialogu na ten temat;

69. z zadowoleniem przyjmuje posiedzenie HLPF na szczycie, które odbędzie się pod auspicjami Zgromadzenia Ogólnego ONZ we wrześniu 2019 r. i później na przyszłych szczytach, aby podsumować wdrażanie wszystkich celów zrównoważonego rozwoju w ramach całej Agendy 2030, i oczekuje, że Unia odegra wiodącą rolę na tym szczycie; zauważa, że postępy osiągane przez państwa członkowskie różnią się w zależności, między innymi, od konkretnego celu zrównoważonego rozwoju oraz krajowych priorytetowych celów i założeń; podkreśla, że cele zrównoważonego rozwoju są ściśle ze sobą powiązane oraz że należy stosować zintegrowane i kompleksowe podejście systemowe do ich realizacji;

Ukierunkowanie na cele zrównoważonego rozwoju w ramach nadchodzącego szczegółowego przeglądu podczas HLPF 2019

70. przyjmuje z zadowoleniem nadchodzącą szczegółową ocenę dotyczącą celów zrównoważonego rozwoju 4 (dobra jakość edukacji), 8 (wzrost gospodarczy i godna praca), 10 (mniej nierówności), 13 (działania w dziedzinie klimatu), 16 (pokój, sprawiedliwość i silne instytucje) i 17 (partnerstwa na rzecz celów) i oczekuje, że Unia wniesie pełny wkład do tej oceny; oczekuje na przyszłe szczegółowe oceny wszystkich pozostałych celów zrównoważonego rozwoju w nadchodzących latach, podkreślając zarazem niepodzielność Agendy 2030 i wzajemne powiązania między celami;

Czwartek, 14 marca 2019 r.

71. przypomina, że wysokiej jakości edukacja i dostęp do szkolnictwa podstawowego dla wszystkich (cel zrównoważonego rozwoju nr 4) mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia zrównoważonego rozwoju i samowystarczalnych społeczeństw oraz dla zapewnienia wzmocnienia pozycji młodzieży i jej zdolności do zatrudnienia; uznaje, że edukacja o wysokiej jakości jest obszarem o wysokim priorytecie w wielu państwach członkowskich i podkreśla, że szkolenia techniczne i zawodowe mają zasadnicze znaczenie dla zatrudnienia młodzieży i dostępu do miejsc pracy dla wykwalifikowanych pracowników; ubolewa jednak nad faktem, że różnice w edukacji towarzyszące podziałom miasto – wieś oraz w wymiarze płci nadal występują zarówno w obrębie UE, jak i poza jej granicami; w związku z tym apeluje o zwiększenie inwestycji, aby poprawić jakość edukacji i powiązanej infrastruktury, ze szczególnym uwzględnieniem regionów słabiej rozwiniętych w obrębie Unii oraz krajów najsłabiej rozwiniętych poza Unią;

72. zachęca Komisję i państwa członkowskie do bardziej systematycznego uwzględniania założeń celu zrównoważonego rozwoju nr 8 (zrównoważony wzrost i zatrudnienie) w ramach ich polityk i (wspólnego) programowania współpracy na rzecz rozwoju; apeluje o dalsze działania na rzecz osiągnięcia celu zrównoważonego rozwoju nr 8 – od poprawy zdolności produkcyjnych, generowania dochodów, uprzemysłowienia, modeli zrównoważonej konsumpcji i produkcji po poprawę handlu, rozwoju sektora prywatnego, otoczenia biznesowego, infrastruktury i turystyki;

73. uznaje rolę mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, spółdzielni, integracyjnych modeli biznesowych i instytutów badawczych jako siły napędowej wzrostu, zatrudnienia i innowacji lokalnych; wzywa do promowania równych warunków działania w zakresie zrównoważonych inwestycji, uprzemysłowienia, działalności gospodarczej, w tym odpowiedzialnych praktyk biznesowych, finansów i podatków, nauki, technologii oraz badań i innowacji, w celu stymulowania i przyspieszenia rozwoju gospodarczego i społecznego w kraju oraz przyczynienia się do długoterminowego zrównoważonego wzrostu gospodarczego zgodnie z celami zrównoważonego rozwoju i porozumieniem paryskim; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zachęcały do tworzenia nowych modeli biznesowych oraz wykorzystywania nowych technologii, takich jak sztuczna inteligencja;

74. podkreśla kluczową rolę sektora prywatnego w osiąganiu postępów w realizacji celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności poprzez odpowiedzialne i zrównoważone inwestowanie, zwiększenie wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu oraz promowanie i zobowiązanie się do odpowiedzialnych praktyk biznesowych; podkreśla w tym kontekście potrzebę stworzenia ram polityki sprzyjających inwestycjom, w tym wskaźników i wymogów dotyczących wyników w zakresie zrównoważonego rozwoju, aby móc włączyć ryzyko związane ze zrównoważonym rozwojem do procesu podejmowania decyzji inwestycyjnych i praworządności;

75. uznaje, że unijne ośrodki i inkubatory badań naukowych, rozwoju i innowacji są ważne dla wspierania struktur na rzecz zrównoważonego rozwoju; dlatego wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania silniejszych powiązań między badaniami i przedsiębiorstwami, tak aby zapewnić wymianę najlepszych praktyk i pobudzenie innowacji; podkreśla, że finansowanie badań naukowych i innowacji należy uzupełnić strategicznym podejściem do inwestowania, aby umożliwić wprowadzenie innowacyjnych rozwiązań na rynek, gdyż takie rozwiązania często wymagają kapitałochłonnych inwestycji wysokiego ryzyka;

76. wzywa Radę do uwzględnienia celów zrównoważonego rozwoju podczas opracowywania swojego stanowiska w sprawie przyszłego Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+) oraz przydziału koniecznych środków finansowych; podkreśla, że pomyślna realizacja celów zrównoważonego rozwoju w Unii zależy od ambitnych strategii politycznych wspartych dostatecznymi środkami;

77. ubolewa nad faktem, że nadal istnieją znaczące różnice między postęпами poczynionymi przez państwa członkowskie w zakresie realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 10 jeśli chodzi o ograniczanie różnic w dochodach oraz różnic wynikających z wieku, płci, niepełnosprawności, rasy, pochodzenia etnicznego, narodowości, religii, statusu ekonomicznego i innych czynników, które mogą wzmocnić spójność społeczną, oraz że różnice te wciąż istnieją i pogłębiają się w obrębie państw i między nimi, w obrębie UE i poza nią; apeluje o przyspieszenie postępów na rzecz ograniczenia rosnących różnic i promowania równych szans dla wszystkich, udzielania bezpośredniej pomocy najsłabszym grupom i tym najbardziej potrzebującym oraz zwiększenia integracji i zrównoważonego wzrostu oraz rozwoju społecznego; wzywa Komisję do uwzględnienia między innymi ulepszonych kryteriów nierówności ekonomicznych w ramach przeglądu celu zrównoważonego rozwoju nr 10;

Czwartek, 14 marca 2019 r.

78. dostrzega, że UE i wszystkie państwa członkowskie podpisały i ratyfikowały porozumienie paryskie i że większość państw członkowskich wskazuje porozumienie paryskie jako główny filar swoich strategii politycznych dotyczących współpracy międzynarodowej obok Agendy 2030, podczas gdy część państw członkowskich nadała priorytet celowi przeciwdziałania zmianie klimatu i jej skutkom (cel zrównoważonego rozwoju nr 13); wzywa Komisję i państwa członkowskie do wykorzystywania strategii i działań komunikacyjnych do zwiększenia wsparcia publicznego i politycznego na rzecz działań w dziedzinie klimatu oraz do podniesienia świadomości w kwestii dodatkowych korzyści płynących z walki ze zmianą klimatu, takich jak lepsza jakość powietrza i lepsze zdrowie publiczne, ochrona zasobów naturalnych, wzrost gospodarczy i wyższy poziom zatrudnienia, większe bezpieczeństwo energetyczne i niższe koszty importu energii;

79. apeluje o całościowe wdrożenie Agendy 2030 w sposób skoordynowany i spójny z porozumieniem paryskim w sprawie zmiany klimatu, w tym również w odniesieniu do konieczności pilnego wypełnienia niedoborów w tym, co jest niezbędne do ograniczenia globalnego ocieplenia oraz zwiększenia nakładów pracy i finansowania w związku z działaniami przystosowawczymi; przypomina o zobowiązaniu UE do przeznaczenia 20 % środków budżetowych dostępnych w latach 2014–2020 (czyli około 180 mld EUR) na przeciwdziałanie zmianie klimatu, w tym również w ramach unijnej polityki zewnętrznej i polityki współpracy na rzecz rozwoju;

80. ubolewa nad faktem, że pomimo wyraźnych i obszernych dowodów naukowych przedstawionych w specjalnym raporcie IPCC na temat globalnego ocieplenia o 1,5 °C, który szczegółowo opisał szkodliwe skutki wzrostu temperatury o taką wartość i znaczne różnice w skutkach związanych z takim wzrostem temperatury w stosunku do wzrostu o 2 °C, niektóre strony porozumienia paryskiego jak dotąd nie zwiększyły swoich ambicji w dziedzinie klimatu; z zadowoleniem przyjmuje współpracę międzynarodową w dziedzinie handlu uprawnieniami do emisji oraz połączenie rynków dwutlenku węgla państw trzecich i odnośnych rynków regionalnych; wzywa Unię, by zachęcała do ustanowienia rynkowych systemów ograniczania emisji w gospodarkach i krajach rozwijających się; zauważa, że przyczyni się to do ograniczenia globalnych emisji, oszczędności kosztów i zwiększenia wydajności na poziomie operacyjnym, a także do ograniczenia ryzyka ucieczki emisji poprzez zapewnienie równych warunków działania na całym świecie;

81. zwraca uwagę na potrzebę działań na rzecz łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej oraz podkreśla podstawową rolę, jaką kraje rozwijające się odgrywają w realizacji celów porozumienia paryskiego, Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i planu działania z Addis Abeby, oraz pilną potrzebę pomocy tym krajom w osiągnięciu ich wkładów ustalonych na szczeblu krajowym; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zwalczanie zmiany klimatu jest priorytetem w ostatnio ustanowionym Europejskim Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (EFZR), którego celem jest mobilizacja inwestycji sektora publicznego i prywatnego w krajach partnerskich w Afryce i w regionie objętym europejską polityką sąsiedztwa;

82. podkreśla, że UE powinna kontynuować swój cel przejście na niskoemisyjną, neutralną dla klimatu, zasobooszczędną gospodarkę charakteryzującą się wysoką różnorodnością biologiczną w pełnej zgodności z Agendą 2030 ONZ oraz 17 celami zrównoważonego rozwoju, aby ograniczyć nierównowagę tendencje, które wynikają z nadmiernej eksploatacji zasobów naturalnych, oraz utraty różnorodności biologicznej wywołanej nierównowagowanymi modelami konsumpcji i produkcji; podkreśla znaczenie przyspieszenia przez UE realizacji jej inicjatyw mających na celu promowanie odpowiedzialnej i zrównoważonej konsumpcji i produkcji, odgrywając jednocześnie wiodącą rolę w działaniach na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym;

83. przypomina o uniwersalnych wartościach demokracji, dobrych rządów, praworządności i praw człowieka jako wstępnych warunków zrównoważonego rozwoju zgodnie z definicją w celu zrównoważonego rozwoju nr 16 (pokojowe i integracyjne społeczeństwa); wyraża jednak głębokie ubolewanie z powodu tego, że na świecie wciąż utrzymują się konflikty zbrojne i przemoc; wyraża zaniepokojenie z powodu braku postępów na rzecz wzmocnienia praworządności i dostępu do sprawiedliwości w wielu krajach; przypomina o zobowiązaniu UE i państw członkowskich wyrażonym w Europejskim konsensusie w sprawie rozwoju do całościowego podejścia do konfliktów i kryzysów, z koncentracją na niestabilności i bezpieczeństwie ludzkim, przy uznaniu powiązania między zrównoważonym rozwojem, działaniami humanitarnymi, pokojem i bezpieczeństwem oraz ze zwróceniem szczególnej uwagi na państwa niestabilne i dotknięte konfliktami; podkreśla, że cel w postaci pokojowych i integracyjnych społeczeństw, łącznie z dostępem do wymiaru sprawiedliwości dla wszystkich, powinien przekładać się na działania zewnętrzne UE, które dzięki wsparciu dla lokalnych podmiotów mogą budować odporność, promować bezpieczeństwo ludności, umacniać praworządność i stawiać czoła złożonym wyzwaniom związanym z brakiem bezpieczeństwa, niestabilnością i procesem przejścia do demokracji;

84. podkreśla, że eliminowanie nierówności w krajach i między nimi, zwalczanie dyskryminacji oraz promowanie pokoju, demokracji uczestniczącej, dobrych rządów, praworządności i praw człowieka muszą być celami przekrojowymi polityki rozwojowej UE;

Czwartek, 14 marca 2019 r.

85. z zadowoleniem przyjmuje starania UE na rzecz maksymalizacji spójności i budowania synergii między różnymi strategiami politycznymi w celu wzmocnienia środków wdrażania i ożywienia globalnego partnerstwa na rzecz zrównoważonego rozwoju;
86. podkreśla, że włączająca i sprawiedliwa edukacja, nauka, technologia, badania i innowacyjność stanowią narzędzia mające szczególnie istotne znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, oraz uznaje potrzebę poprawy zarządzania w tym sektorze; ubolewa, że potencjalny wkład środowiska naukowego nie został jak dotąd w pełni rozwinięty; podkreśla konieczność uwzględniania w większym stopniu koncepcji zrównoważonego rozwoju i wyzwań społecznych w programie „Horyzont 2020” i w przyszłych programach ramowych; przypomina o potrzebie ułatwienia istotnych mechanizmów transferu technologii do krajów rozwijających się;
87. wzywa Komisję do dodania danych dotyczących celów zrównoważonego rozwoju do zbiorów danych o dużej wartości, zdefiniowanych w dyrektywie w sprawie otwartych danych i informacji sektora publicznego, oraz do zachęcania państw członkowskich, by publikowały wszystkie sprawozdania dotyczące celów zrównoważonego rozwoju w ramach wolnej licencji;
88. podkreśla znaczenie pełnego wykorzystywania istniejących i przyszłych programów i instrumentów UE takich jak programy „Horyzont” i LIFE, które umożliwiają udział państw trzecich w dziedzinach energii, zmiany klimatu i zrównoważonego rozwoju;
89. apeluje o budżet UE, który nadaje zrównoważonemu rozwojowi status podstawowego celu; przypomina, że walka z nadużyciami finansowymi i unikaniem opodatkowania jest kwestią rozwoju solidarności;
90. podkreśla, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju w dziedzinach żywności, rolnictwa, energii, materiałów, miast, zdrowia i dobrostanu może otworzyć możliwości rynkowe o wartości ponad 10 bln EUR ⁽¹⁾; podkreśla jednak, że aby zrealizować dążenie UE do urzeczywistnienia gospodarki zasobooszczędnej, UE i jej państwa członkowskie muszą dać dobry przykład w dziedzinach nauki, technologii i nowoczesnej infrastruktury;
91. podkreśla, że biorąc pod uwagę rosnącą złożoność i globalizację łańcuchów dostaw, ważne jest promowanie stosowania wysokich standardów zrównoważonego rozwoju również w państwach trzecich;

o

o o

92. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz OECD i ONZ.

⁽¹⁾ Komisja ds. Biznesu i Zrównoważonego Rozwoju, „Better Business Better World, The report of the Business & Sustainable Development Commission” [Lepsze przedsiębiorstwa, lepszy świat – raport Komisji ds. Biznesu i Zrównoważonego Rozwoju].